

Ref: ASA 11/019/2012

**AMNESTY
INTERNATIONAL**

19th October 2012 (28 میزان 1391)

AMNESTY INTERNATIONAL INTERNATIONAL SECRETARIAT

Peter Benenson House, 1 Easton Street

London WC1X 0DW, United Kingdom

T: +44 (0)20 7413 5500

F: +44 (0)20 7956 1157

E: amnestyis@amnesty.org

W: www.amnesty.org

نامه سرگشاده سازمان عفو بین الملل عنوانی دولت افغانستان، سازمان ملل متحد، سازمانهای کمک رسانی بشری و دوفر های بین المللی

نیاز مبرم به کمک های زمستانی و راه حل درازمدت برای افراد بیجا شده داخلی در افغانستان

ائتلاف 30 عضوی سازمانهای حقوق بشر و سازمان های غیر دولتی از دولت افغانستان، و شرکای تمویل کننده مالی بین المللی (دوفرها)، ملل متحد و دیگر سازمان های بشری در خواست مینماید تا آمادگی های لازم را برای کمک های زمستانی برای بیجا شدگان داخلی در افغانستان فراهم نمایند که این کمک ها باید شامل غذا و آب، پناگاه، وسایل گرم کننده، لباس و کمک های صحتی میشود و تا اینکه شدد آسیب رسانی سرمای زمستان به حد اقل برسد.

ما همچنان تاکید مینمایم که تمام ارگان های ذیدخل در افغانستان در رابطه به پیشنهادات ما توجه جدی نمایند تا وضعیت دوامدار بیجا شدگان داخلی در افغانستان بهبود یابد.

زمستان سال 2011 و 2012 توجه همه گی را در رابطه به وضعیت وخیم بیجا شدگان داخلی در افغانستان جلب کرد، که در اثر سرمای شدید زمستان حداقل 100 نفر که بیشتر آنها اطفال بودند بنابه مریضی و سرما تنها در ولایت کابل جانهای شانرا از دست دادند. این یک فاجعه قابل جلوگیری بوده و ناکامی سال گذشته بخاطر تحفظ بشری باید منحصیث یک تجربه برای اقدام جدی و فوری دولت افغانستان و شرکایش باشد تا کمک های عاجل زمستانی را هرچه زودتر فراهم نموده واز تکرار وضعیت وخیم که بیجا شدگان داخلی افغانستان در سال گذشته داشتن جلوگیری صورت گیرد.

سازمان عفو بین الملل از تصمیم دولت افغانستان مبنی بر ایجاد یک پالیسی ملی بخاطر خاتمه دادن به بحران بی شده گی در افغانستان استقبال مینماید. این پالیسی نیازمند حمایت بین المللی بخاطر تکمیل و تطبیق بوده و نشان دهنده تجدید تعهد در دولت افغانستان است تا به مشکلات بیجاشدگان داخلی و نگرانیهای تحفظی که بیجاشدگان داخلی به آن مواجه هستند رسیده گی نماید مانند حل مشکلات عدم هماهنگی و فراهم آوری کمک های فوری. ما به این باور هستیم که یک پالیسی وسیع ملی برای بیجا

شدگان داخلی کمک خواهد کرد تا از بیجا شدن بیشتر جلوگیری به عمل آمده و باعث آن می‌گردد تا به بیجا شدگان که قبلا از خانه های شان بیجا شده اند بصورت درست رسیدگی صورت گیرد.

با وجود شناخت دولت از مشکلاتی که بیجا شدگان داخلی به آن روبرو هستند، و تعهد شان در قبال بیان نمودن نگرانی های آنها یک قدم بسوی پیشرفت است، ما میدانیم که انکشاف و تطبیق موثر پالیسی ملی برای بیجا شدگان داخلی در افغانستان وقت بیشتر و به منابع ضرورت خواهد داشت. با وجود آن تلاشها برای کمک و حفاظت از بیجا شدگان داخلی در سرتاسر افغانستان نباید بیش از این به تعویق بیافتد.

ما بالای دولت افغانستان، دونه های بین المللی و سازمان های بشری ذیدخل تاکید میکنیم تا کمپاین های فوری شانرا برای کمک های زمستانی آغاز نمایند، تا مطمئن گردند که پلانگذاری و آمادگی های فراوان برای حفظ جان صد ها هزار بیجا شدگان داخلی در سرتاسر افغانستان در ماه های شدید زمستان، گرفته شود. این کمک ها باید شامل پلانگذاری های احتمالی موثر در تمام بخشها گردد و کمکهای عاجل و محروقات زمستانی که شامل کمپل، لباس گرم، تریپال، لباس، بخاری و تیل، میشود، باید قبلا ذخیره گردد. ارجیحت به بیجا شدگانی داده شود که در فصل زمستان بیشتر در معرض خطر قرار دارند، مانند اطفال، اشخاص محسن، بیجا شدگان معلول و معیوب و بیجا شدگانی که به تداوی صحت ضرورت دارند، بشمول زنان باردار.

علامت کاهش در بحران بیجا شدگی در افغانستان به نظر نمیرسد. برعکس، قسمیکه جنگ و بی امنی تشدید یافته، مطابق آمار دفتر کمیشنری ملل متحد برای مهاجرین تعداد بیجا شدگان افغان تقریبا به نیم میلیون رسیده است. تعداد حقیقی بیشتر از آنست که در این آمار ذکر شده است، کسانیکه از اثر حادثات طبیعی بیجا شده اند و کسانیکه در مناطق شهری و نیمه شهری هستند، همچنان کسانیکه در مناطق غیر قابل دسترس و بی امن زندگی میکنند شامل این آمار نمیشوند. با خروج نیروهای امنیتی بین المللی (ISAF) از افغانستان مسوولیتهای نیروهای امنیتی افغان بیشتر میگردد، افغانهای ملکی به پروسه انتقال به دید شک نگریسته و امکان اثر گذاری آن بالای وضعیت سیاسی، امنیتی، اجتماعی و اقتصادی میباشد، که هر گاه وضعیت امنیتی بهبود نیابد شاید که باعث افزایش در شمار بیجا شدگان داخلی خواهد شد. با اجرا گذاشتن مرحله انتقال، نگرانیهای امنیتی افراد بیجا شده داخلی باید بحیث یک ارجیحت مبرم و عاجل مطرح گردد.

با در نظر داشت این نگرانیها، پایین بودن بودیجه وزارت مهاجرین و عودت کنندگان افغانستان عمیقا تشویشناک است. در سال 2011 بودیجه وزارت مهاجرین و عودت کنندگان فقط شش میلیون دالر بود. و همینطور در آخر ستمبر سال 2012، درخواست کمک های بشری بین المللی برای افغانستان (پروسه درخواست تقویتی) فقط 34 فیصد ان تمویل گردید و بودیجه مبارزه با حالت اضطراری نیز کاهش یافت. طوریکه هماهنگ کننده کمک های بشری ملل متحد برای افغانستان در کنفرانس توکیو در جولای 2012 اظهار نمود، " عدم موفقیت بخاطر تهیه بودیجه اضطراری و ازدیاد نمودن سطح فند (تمویل مالی) از طریق کپ (CAP) بالای توانمندی انجوها و سازمان های ملل متحد برای رسیدگی عاجل به مردم اثر گذار میباشد."

نبود بودیجه کافی و عدم توانایی و کاردانی در سطح مقامات محلی و ملی بدین معناست که وضعیت افراد بیجا شده در افغانستان زیر استاندارد بین المللی که در رهنمود پرنسیپهای ملل متحد در رابطه به بیجا شده گان داخلی درج است، و همچنان مصوبات که دولت افغانستان آنرا بتصویب رسانده، بشمول کنوانسیون اقتصادی و حقوق فرهنگی و اجتماعی، قرار گرفته است. مطابق همین کنوانسیون دولت افغانستان رسما ملکف است تا در قسمت شناخت حق دسترسی هر افغان به داشتن خانه، صحت، غذا و

حفظ الصحة، پیشرفت نماید. فلذا حق بنیادی در هر سطح باید بدون تاخیر در نظر گرفته شود و ارجحیت به کسانیکه بیشتر آسیب پذیراند و گروههای که مورد توجه کمتر قرار گرفته اند، داده شود.

دو نر های بین المللی نیز در عرصه کمک رسانی به دولت افغانستان برای تهیه امنیت مناسب برای بیجا شدگان داخلی ناکام مانده اند. بیجا شدگان داخلی در شهر ها تا هنوز به حیث بیجاشدگان توسط دولت افغانستان شناخته نشده اند، که این مسله یاد انداز تلخی از ناکامی مشترک دو نر های بین المللی و سازمانهای بشری بخاطر حمایت از تهیه کمک های بیشتر و کمکهای انکشافی و همچنان یک راه حل دوامدار، میباشد. علاوه برین کشورهاییکه قادر به انجام کاری هستند، مکلف میباشند تا در زمینه تهیه کمکهای ضروری بین المللی سیهم گردند تا تمام حقوق اجتماعی بیجاشدگان داخلی در افغانستان احیا گردد.

بنابراین ما تقاضا مینمایم از:

دولت افغانستان:

- دولت افغانستان باید رهبری پلانگذاریها ی احتمالی و آمادگی های زمستانی را برای مهاجرین بیجاشده بدست بگیرد، بشمول بیجاشدگان که در مناطق مسکونی غیر رسمی شهر ها در سراسر افغانستان زندگی میکنند. سازمانهای کمک رسانی بشری باید قادر به دسترسی به بیجاشدگان داخلی باشند، بشمول مناطق نا امن و جنگ دیده، تا ضرورت تهیه کمک های زمستانی را مورد بررسی قرار دهند و محروقات زمستانی را فراهم نمایند.
- بخصوص، وزارت مهاجرین و عودت کنندگان و دفاتر این وزارت در ولایات باید کمک های بشری را بصورت فوری برای بیجاشدگان داخلی و مهاجرین که به کشور عودت میکنند، در سراسر افغانستان فراهم نمایند. کمک های بشری نباید منوط به شرطی باشد که مهاجرین باید به زادگاههای اصلی شان برگردند.
- یقینی گردد تا مشورت ها در جریان پروسه انکشاف پالیسی ملی برای بیجاشدگان داخلی در نظر گرفته شود، بشمول نظریات خود بیجاشدگان داخلی، همچنان دیگر گروههاییکه از اثر بیجاشدگی متأثر شده اندو بخصوص گروههاییکه قبلا در آن محلات زندگی میکنند. برای اینکه تمام نظریات بصورت شفاف و پاسخگو در این پالیسی گنجانیده شود، در این پروسه باید مشورتهای وسیع در سطح ملی، ولایات و شاروالی ها در نظر گرفته شود. در این پالیسی اقدامات موثری بخاطر حفاظت بیجاشدگان رویدست گرفته شود که در مطابقت با اصول رهنمودهای ملل متحد در مورد بیجا شدگان داخلی باشد، این اقدامات تا زمانی ادامه یابد تا یک راه حل دوامدار برای حفاظت و وقاربجاشدگان داخلی پیدا شود.
- یک اقدام عملی بخاطر منع اخراج اجباری بیجاشدگان داخلی باید رویدست گرفته و عملی گردد، و یک رهنمود در مورد اخراج اجباری بوجود آید تا در مطابقت با اصول رهنمودهای ملل متحد باشد و این اقدامات در پالیسی ملی بیجاشدگان باید منعکس گردد.
- یک اقدام عملی برای ایجاد یک پروسه شفاف و متداوم در مورد توزیع تذکره هویت برای بیجاشدگان در سراسر افغانستان صورت گیرد تا بیجاشدگان بتوانند از تمام حقوق قانونی شان برخوردار گردند و بدون کدام موانع به تمام خدمات دسترسی داشته باشند. بیجاشدگان داخلی

و دیگر افرادی که به کشور بازگشت میکنند نباید مجبور به رفتن به ذاتگاههای اصلی شان و یا محلاتی که قبلاً زندگی میکردند، باشند تا تذکره هویت برایشان داد شود.

تقاضای ما از سازمان ملل متحد، دیگر سازمانهای بشری و دونهای بین المللی :

- یقینی سازید تا دولت افغانستان بصورت فوری آمادگی های خود را بخاطر پلان های احتمالی برای رساندن کمکهای زمستانی برای بیجاشدگان فراهم نماید، بخصوص به بیجاشدگانی که در مناطق غیر رسمی و شهر ها زندگی میکنند، بشمول تمام بیجاشدگانی که چی از اثر جنگ بیجاشده باشند و یا بخاطر تخلفات حقوق بشری و یا حوادث طبیعی. سازمان ملل متحد باید بصورت موثر بین دولت افغانستان، سازمانهای کمک رسانی و دیگر مجامع بشری هماهنگی ایجاد نماید تا یقینی گردد که کمک های زمستانی مورد نیاز بیجاشدگان داخلی افغانستان بصورت فوری ارزیابی و فراهم شود.
- تعهدات مشخص دونه های بین المللی در مطابقت برای رفع مشکلات گروههای نیازمند و آسیب پذیر باید الویت داده شود، کمک های بشری بین المللی برای افغانستان باید شامل تمرکز نمودن به بیجاشدگان داخلی و مهاجرین عودت کننده، و حمایت مقدماتی برای مطرح نمودن نگرانیهای این جمعیت باید ارجحیت داده شود.
- تعهدات در رابطه به همکاری بین المللی و کمک نیاز به دونهای بین المللی دارد تا به دولت افغانستان کمک نماید تا پالیسی ملی برای بیجاشدگان را انکشاف بدهند، و یک ظرفیت لازم و مداوم را در وزارت مهاجرین و عودت کنندگان ایجاد کنند تا یقینی گردد که این پالیسی بصورت موفقانه تطبیق گردد.
- از تلاشهای کمک رسانی برای وسعت دادن دسترسی بشری برای دست اندرکاران ایبکه میخواهند نیازمندی های اضطراری برای تمام بیجاشدگان داخلی و گروههاییکه از اثر بیجاشدگی متاثر شده اند، حمایت صورت گیرد. این تلاشها باید شامل تشویق تمام گروههای درگیر در جنگ شود تا پرنسپهای بشری را احترام و دسترسی بدون خطر، بدون موانع و بروقت سازمانهای کمک کننده بشری را فراهم نمایند تا نیازمندی های بیجاشدگان داخلی بصورت موثر بیان گردد.
- موسسات افغانی، سازمانهای غیر دولتی بشری و گروههایی محلی را تقویت نمایید تا ظرفیت آمادگی ها و مقابله با مشکلات شرایط اضطراری بالا برود، و کمکهای مالی برای پروگرامهای بشری که بیشتر هدف شان کمک رسانی به بیجاشدگان داخلی است فراهم نمایند.

با احترام

لست ائتلاف 30 عضوی سازمانهای حقوق بشر و سازمان های غیردولتی:

1. **ACBAR**-Agency Coordinating Body for Afghan Relief (ACBAR), Najibullah Tajali, Acting Director
2. **ActionAid International Afghanistan**, P.V. Krishnan, Country Director
3. **Afghan Aid**, Adil Ahmed, Acting Managing Director
4. **Amnesty International**, Polly Truscott, Deputy Director, Asia-Pacific Programme
5. **BAAG-British & Irish Agencies Afghanistan Group**, Liz Cameron, Acting Coordinator

6. **Birth of New Ideas Organization**, Laila Samani, Director
7. **CARE**, Christina Northey, Country Director
8. **Christian Aid**, Alison Kelly, Head, Global Advocacy and Policy
9. **COAR-Coordination of Afghan Relief**, Zabihullah Ghazawi Program Director
10. **Concern**, Fiona McLysaght, Country Director
11. **Cooperation Center for Afghanistan**, Sayed Abdullah Ahmadi, Program Director
12. **Coordination of Rehabilitation and Development Services for Afghanistan**, Aziz Jami, Country Director
13. **ENNA-European Network of NGOs in Afghanistan**, Peter Brune, Secretary General
14. **Focus**, Malohat Shoinbodova, Communication Manager
15. **Internal Displacement Monitoring Centre**, Kate Halff, Head
16. **International Medical Corps**, Allen Greenway, Country Director
17. **International Relief and Development**, Adam Koons, Director, Relief and Humanitarian Assistance
18. **INTERSOS**, Frederic Martin, Head of Mission - Afghanistan
19. **Initiative for Rehabilitation and Huge Development Organization**, Farzana Mansoori, Director
20. **Islamic Relief Worldwide**, Fadlullah Wilmot, Country Director - Afghanistan
21. **Norwegian Project Office/Rural Rehabilitation Association for Afghanistan**, Dur Mohammad Fazil, Managing Director
22. **Norwegian Refugee Council**, Prasant Nail, Afghanistan Country Director
23. **Organisation of Human Welfare**, Sadiqullah Fahim, Managing Director
24. **Oxfam**, Dimitrije Todorovic, Country Director in Afghanistan
25. **Relief International**, Ms Inge Detlefsen, Country Director
26. **Swedish Committee for Afghanistan**, Andreas Stefansson, Country Director
27. **Tearfund**, Bruce Clark, Afghanistan Country Representative
28. **Terre des homes Lausanne**, Anne-Laure Baulieu, Country Representative
29. **War Child**, Rob Williams, Chief Executive Officer
30. **Welthungerhilfe**, Klaus Lohmann, Country Director